

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Sukoišanska 6, Split

Ref 8. P-74/2019-20

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, po sucu ovog suda Mariji Balić Jurišić, u pravnoj stvari tužitelja ZLATAN OTOK d.o.o., sa sjedištem u Sv. Nedjelja, Hvar, OIB: 46934345825, koga zastupa punomoćnik Kruno Peronja OIB: 49884193608, odvjetnik u Splitu, protiv 1.tuženika GRACIN MONTAŽA d.o.o., sa sjedištem u Kninu, Kralja Držislava 5., OIB: 26633751616, i 2.tuženika Darka Gracina, Šibenik, Andrije Kačića 4, OIB: 05680684057, radi raskida ugovora i isplate, koje zastupa punomoćnik Milan Macura, OIB: 25991506239, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Macura i Restović j.t.d., Šibenik, nakon provedene glavne i javne rasprave zaključene u prisutnosti punomoćnika tužitelja, zamjenika punomoćnika tuženika 8. siječnja 2020., objavljene 27. veljače 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"1. Utvrđuje se ništetnim pa se poništava u cijelosti usmeni Ugovor o izvođenju radova i to podmorskih radova na obali na privezištu na južnoj strani otoka Hvara, u mjestu Sveta Nedjelja, na adresi Sveta Nedjelja bb, radi sanacije AB gata u Sv. Nedjelji, zaključen u listopadu 2013. godine između tužitelja kao naručitelja ZLATAN OTOK d.o.o. Sv. Nedjelja, Hvar, OIB 46934345825 i tuženika ad. 1 GRACIN MONTAŽA d.o.o., 22300 Knin, Kralja Držislava 5., OIB: 26633751616 kao izvođača.

2. Nalaže se tuženicama da solidarno u roku od 15 dana isplate tužitelju iznosu od 30.000,00 EUR uvećan za zateznu kamatu tekuću od 15. listopada 2013. godine koje se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, sukladno čl. 29. ZOO-a, do konačnog namirenja, pod prijetnjom ovrhe.

3. Nalaže se tuženicama da tužitelju naknade prouzročeni parnični trošak sa zateznim kamatama po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, sukladno čl. 29. ZOO-a, od presuđenja do konačnog namirenja, u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe."

II. Utvrđuje se da je raskinut usmeni Ugovor o izvođenju radova i to podmorskih radova na obali na privezištu na južnoj strani otoka Hvara, u mjestu Sveta Nedjelja, na adresi Sveta Nedjelja bb, radi sanacije AB gata u Sv. Nedjelji, zaključen u listopadu 2013. između tužitelja kao naručitelja ZLATAN OTOK d.o.o., Sv. Nedjelja, Hvar, OIB: 46934345825 i 1.tuženika GRACIN MONTAŽA d.o.o., Knin, Kralja Držislava 5, OIB: 26633751616 kao izvođača.

III. Nalaže se 1.tuženiku da isplati tužitelju, u roku od 15 dana, iznos od 30.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja, uvećan za zateznu kamatu tekuću od 15. listopada 2013. koje se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

IV. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži da se 2.tuženiku naloži da isplati tužitelju, u roku od 15 dana, iznos od 30.000,00 eura u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja, uvećan za zateznu kamatu tekuću od 15. listopada 2013. koje se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

V. Svaka stranka snosi svoj trošak.

Obrazloženje

Pred ovim sudom zaprimljena je 6. veljače 2018. tužba tužitelja ZLATAN OTOK d.o.o., sa sjedištem u Sv. Nedjelja, Hvar, OIB: 46934345825, protiv 1.tuženika GRACIN MONTAŽA d.o.o., sa sjedištem u Kninu, Kralja Držislava 5., OIB: 26633751616 i 2.tuženika Darka Gracina, Šibenik, Andrije Kačića 4, OIB: 05680684057, radi raskida ugovora i isplate.

U tužbi se navodi da su tužitelj kao naručitelj radova i 1.tuženik, kao izvođač radova u listopada 2013. zaključili usmeni ugovor o izvođenju radova i to podmorskih radova na obali na privezištu na južnoj strani otoka Hvara, u mjestu Sveta Nedjelja, na adresi Sveta Nedjelja bb, radi sanacije AB gata u Sv. Nedjelji. Na ime planiranih radova tuženici da su od tužitelja primili iznos od preko 30.000 eura (u novcu i vozilu marke BMW 645 CI coupe, srebrene metalik boje). Dakle kao avans tuženicama da je plaćeno 8.000,00 EUR, te predano vozilo marke BMW 645 CI coupe čija je vrijednost sporazumno utvrđena u iznosu od 22.000,00 EUR.

Iz gore navedenog da je razvidno kako se radi o ugovoru o građenju, stoga da je gore navedeni ugovor prije svega ništetan pošto nije zaključen u propisanoj zakonskoj formi. Unatoč navedenom z.z. tužitelja da je u više navrata usmeno priopćio tuženicama da raskida ugovor iz točke I. ove tužbe, pošto radovi niti nakon više godina nisu niti započeti, te je ujedno zahtijevao povrat uplaćenog avansa. Stoga se predlaže sudu donijeti presudu sadržaja pobliže navedenog u izreci.

Presudom zbog ogluhe broj P-75/2018 od 9. listopada 2018. sud je usvojio tužbeni zahtjev. Odlučujući o žalbama 1. tuženika i 2. tuženika, rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-7096/18 od 7. veljače 2019. ukinuta je prvostupanjska presuda zbog ogluhe broj P-75/2018 od 9. listopada 2018. i predmet vraćen tome sudu na ponovno postupanje.

Tuženici su prigovorili nedostatku pasivne legitimacije u odnosu na 2. tuženika koji nikad s tužiteljem nije bio ni u kakvom poslovnom odnosu. U odnosu na sam meritum spora ističe se kako je tužbeni zahtjev u predmetnoj pravnoj stvari usmjeren na utvrđivanje ugovora ništetnim, a podredno utvrđenje istog poboynim, premda se tužitelj ne poziva niti na jedan zakonom taksativno navedenih pretpostavki ništetnosti iz članka 322 ZOO-a, kao niti na postojanje zakonskih uvjeta da bi se isti smatrao poboynim.

U odnosu na visinu postavljenog tužbenog zahtjeva prije ističe kako predmetno vozilo marke BMW 645CI, nikada nije bilo u vlasništvu tužitelja, pa ga isto tako nije ni mogao dati tuženiku, a da je to tako proizlazi iz Ugovora o kupoprodaji motornog vozila, pa se u tom smislu prigovara i nedostatku aktivne legitimacije u odnosu na tužitelja. U svom historijatu tužitelj nigdje ne spominje da su bili obavljani radovi po 1. tuženiku u korist tužitelja, a prilikom čega korišteni i strojevi i alati u vlasništvu istog tuženika, te djelatnik tuženika boravio u periodu od mjesec dana na lokaciji tužitelja, sve rukovodeći predmetnim radovima.

U dokaznom postupku sud je izvršio pregled isprava priloženih spisu, saslušao parnične stranke te svjedoke Zorana Mandića i Darka Oremuša.

Glavni tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Podredni tužbeni zahtjev je osnovan u odnosu na 1. tuženika.

Podredni tužbeni zahtjev nije osnovan u odnosu na 2. tuženika.

Glavnim tužbenim zahtjevom tužitelj traži utvrđenje ništetnosti ugovora o izvođenju pomorskih radova na obali privezišta na južnoj strani otoka Hvara.

Temeljem odredbe članka 322. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima («Narodne novine» broj: 35/05. i 41/08., 125/11 i 78/15 – dalje ZOO) propisano je da ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

Odredba članka 620. stavak 1. ZOO-a propisuje da se ugovorom o građenju izvođač obvezuje prema određenom projektu izgraditi u ugovorenom roku određenu građevinu na određenom zemljištu, ili na takvom zemljištu, odnosno na postojećoj građevini izvesti kakve druge građevinske radove, a naručitelj se obvezuje isplatiti mu za to određenu cijenu. Stavak 2. propisuje da ugovor o građenju mora biti sklopljen u pisanom obliku.

Na okolnost ugovornog odnosa između parničnih stranaka proveden je dokaz njihovim saslušanjem te saslušanjem svjedoka Zorana Mandića i Darka Oremuša.

Z.z. tužitelja Nikola Plenković je u svom iskazu naveo da je član uprave tužitelja od 2010. Tvrtka se bavi proizvodnjom i prodajom vina, te turizmom. S tuženikom, odnosno

njegovom firmom, 2009. stranke su se dogovarale oko prebacivanja blokova. Tuženik je trebao prebaciti blokove iz Splita za Svetu Nedjelju, koji su potopljeni u moru. Međutim, mijenjali su se planovi za marinu u Svetoj nedjelji, pa se taj posao nije napravio, a tuženik je rekao da će taj posao obaviti na drugi način da ne vraća novac. Radilo se o nekih 150.000,00 kn s PDV-om. Novac je plaćen na račun Gracin montaže d.o.o. i to misli da je to bilo 2009. Međutim, tužitelj je tražio da se novac vrati, ali je tuženik predlagao izvođenje radova u marini. Radi se o podvodnim radovima na vanjskom lukobranu, za koje je tuženik rekao da tužitelj nema građevinsku dozvolu, ali to je tek kasnije istaknuo, na što su z.z. tužitelja i njegov otac predložili da se ti blokovi donesu na unutrašnju stranu marine, kako bi je sačuvali. Tom marinom upravlja firma Zlatni otok d.o.o., koja ima koncesiju za upravljanje marinom. Radovi nisu izvedeni, niti je vraćen novac. Tuženik se nikako nije javljao na telefon, a kad bi ga nazvali s nepoznatog broja javio bi se i uvijek pravdao nedostatkom vremena. U međuvremenu je došao g. Zoran Mandić koji je govorio da će kupiti pola firme Gracin montaža d.o.o. i da će on izvesti ugovorene radove. Otac z.z. tužitelja je povjerovao, te je dao automobil marke BMW 645 coupe g. Zoranu Mandiću, kojeg su procijenili na 22.000,00 Eura, te da će g. Mandić odraditi 11.000,00 Eura, a 11.000,00 Eura platiti u gotovini, a otac z.z. tužitelja je odmah prebacio auto na ženu g. Mandića, odnosno on ju je predstavio kao ženu. Z.z. tužitelja je g. Mandiću za osam sidara dao na ruke novac u iznosu od 27.000,00 kn, a nije vidio ni sidra, ni novac, niti novac od automobila. Gospodin Mandić je naveo da će on odraditi radove koje je trebao odraditi g. Gracin i da će kupiti polovicu njegove firme. Nakon što je uzeo automobil, prestao se javljati na poznate brojeve, a kad bi ga zvali s nepoznatog broja pravdao se da je teško bolestan i da ima rak, ali da će on sve kad ozdravi odraditi. Tužitelj je tražio da tuženik i g. Mandić napišu izjavu i ovjere je, a u kojoj bi stajalo koliko su tužitelju dužni. Isti su sastavili izjavu, ali je nisu ovjerali kod javnog bilježnika. Ta izjava je opet sadržavala razne neistine. Tužitelju je bilo bitno da se automobil plati i da se radovi odrade ili da se vrati novac, od svega toga nije bilo ništa.

Z.z. tuženika ad.1., koji je ujedno i tuženik ad.2., Darko Gracin je u svom iskazu naveo da je direktor tvrtke Gracin montaža d.o.o. od njenog osnutka 2007. Tvrtka se kao glavnom djelatnošću bavi spašavanjem na moru i podvodskim radovima. Sa tužiteljem je došao u kontakt 2009. i to kad je radio u marini Spinut. Onda je Zlatan Plenković došao kupiti polovne betonske blokove iz marine. Poslovni dogovor je bio takav da je g. Plenković tuženika uputio na Stipu Petrovića projektanta koji je napravio projekt marine Sveta Nedjelja. G. Petrović je iznio svoj projekt, a u njemu nije bilo govora o montaži betonskih blokova, jer se radilo o otvorenom moru i specifičnom projektu. G. Plenković je te blokove uzeo iz razloga jer je on zamislio takvu ugradnju u novu konstrukciju. Ti blokovi su vađeni iz marine odnosno tuženik ih je vadio i oni su bili za uništenje, ali se g. Plenković s g. Vučkom je dogovorio da ih transportira u Hvar. Tuženik ih nije transportirao u Hvar, jer nisu ni bili plaćeni. S g. Plenkovićem se našao u Hotelu Medena, a tu nije bio prisutan njegov sin. Tada je g. Plenković tražio ponudu za izrade nove marine. Tuženik je dao ponudu na 570.000,00 kn + PDV. Projekt nije napravio iz više razloga, a što se tiče blokova kad je g. Plenković vidio da su neupotrebljivi rekao mu je da će mu platiti 150.000,00 kn, avansa za radove po ponudi. Tada se trebala početi graditi marina u Sv. Nedjelji 2009. u ljeto. G. Petrović je rekao da neće upotrebljavati blokove i da će on raditi po projektu ili nikako. Tada je g. Plenković, unatoč postojećem ugovoru sa tuženikom, na crno iznajmio ronioce koji su obavljali ono što je tuženik trebao raditi po ugovoru – novu rivu. Naime, tužitelj nije imao papire za izradu rive, trebao mu je legalni izvođač radova, radi čega je tuženika zamolio da zaboravi ono što je on napravio na crno i da nastavi dalje raditi na rivi. Međutim, ta riva nije napravljena po projektu, komad od 500 t je pao u more, nakon čega nakon 4 do 5 godina, ponovno ga je tužitelj zamolio za vađenje tog betonskog elementa iz mora, tuženik je napisao ponudu, koju

je poslao tužitelju i tražio po ponudi 235.000,00 kn. U taj iznos je ušlo kako dizanje blokova, tako i neki popravci, jer se radilo o kompleksnom poslu. Kad je taj blok pao, tužitelj je sam digao taj blok. Kad mu ja predočio ugovor nije ga htio potpisati, u tom ugovoru je bilo navedeno da tuženik nastavlja raditi novu rivu, od dijela gdje su stali tužiteljevi ronioci koji su posao napravili na crno. Također je u međuvremenu promijenjen projektant, da bi se izmijenio projekt g. Petrovića. Novi projektant se zove Boško Kozina. Kad je tuženik donio ugovor, tužitelj ga je zamolio da sanira taj dio rive, po cijeni izrade nove, što je nemoguće jer je sanacija puno veći posao od izrade novog. Tuženik mu je rekao da na to neće pristati, nego da će mu dati alat i radnike i da ih on plaća. Tuženik nije htio raditi sa svojim pečatom. Zoran Mandić je tuženikov susjed i poznaje ga 30 godina. On je trebao nadgledati ulijevanje betona i dovoza materijala, odnosno kontrolirati ugradnje materijala u betonske stupove. On je tada stupio u kontakt sa g. Plenkovićem, za što je tuženik naknadno saznao i nikada nisu razgovarali o tome da će on kupiti pola tvrtke Gracin montaža d.o.o., već samo da će voditi posao. Njegova supruga je sastavljala ugovore koje je tuženik slao g. Plenkoviću i u koje je bio involviran g. Mandić. U tom ugovoru je navedeno da je BMW dan kao avans za radove, a tuženik je pristao na to da se to stavi u ugovor. To je dano 2013. kad se trebala raditi nova riva, odnosno kad su doneseni novi ugovor za izgradnju nove rive. Tuženik ističe da ga je g. Plenković zamolio da gradonačelniku Grada Hvara Pjerinu Bebiću, opremu, odnosno plovni mixer za sanaciju rive, što tuženi nikada nije naplatio. To je bila usluga g. Plenkovića g. Bebiću. Dao je i rezervoar od 100 litara za vinograde u Šibeniku. Nikada nije izbjegavao napraviti ugovoreni posao, ali nije mu jasno zašto je dio rive napravljen na crno. Odgovarajući na upite tuženik je naveo da nije obavio transport betonskih blokova, iako je, na ime transporta betonskih blokova, na račun 1.tuženika plaćen iznos od 150.000,00 kn s PDV-om.

Svjedok Zoran Mandić je u svom iskazu naveo da su mu poznate parnične stranke, kako tvrtka Zlatni otok d.o.o. i Gracin montaža d.o.o., tako i Darko Gracin. Sa Darkom Gracinom je inače prijatelj, a kada je on na Hvaru trebao raditi radove na rivi u Svetoj Nedjelji, svjedok mu je pomagao. Njih dvoje su išli zajedno na dogovor kod pokojnog Zlatana Plenkovića, 2013. Dogovor je bio vezan za postavljanje rive u Svetoj Nedjelji na otoku Hvaru. Radovi su izvođeni na dijelu sanacije stare rive, gdje je svjedok osobno proveo nekih mjesec i deset dana, a također su tu radila i tri ronioca. Radio je radove na sanaciji stupa na postojećoj rivi gdje je postojala opasnost da se to uruši. Shvatio je da su Gracin montaža d.o.o. i Zlatni otok d.o.o. imali već od prije dogovaranje radove, a osobno ne zna o čemu je riječ, osim što mu je poznato da je postojalo dugovanje firme Gracin montaža d.o.o.prema Zlatnom otoku d.o.o., u iznosu od cca 100.000,00 kn. Gospodin Plenković je imao namjeru raditi novi dio rive, a kako je postojala opasnost urušavanja jednog dijela stare rive, onda je gospodin Plenković tražio od gospodina Gracina da sanira rivu jer mu je ionako bio dužan. Svjedokov zadatak se sastajao u nadgledanju što rade ronioci i koliko se čega postavlja. Ističe da je bio u odnosu sa gospodinom Gracinom, te je ispred njega kontrolirao izvođenje radova na sanaciji. Osobno nije bio ni u kakvom odnosu sa firmom Zlatni otok d.o.o., niti sa gospodinom Plenkovićem. Gospodin Gracin je rekao da nema novaca da o svom trošku napravi sanaciju rive. Na to je Gospodin Plenković rekao da mu može dati BMW kao avans ali da cijena ugradbenog betona po kubiku ne može biti realna kakva je, nego će se raditi u pola cijene, a ostatak od polovice na način da bi se prebijao dug koji je imala Gracin montaža d.o.o. prema Zlatnom otoku d.o.o. Ronioce, beton, hranu i smještaj je plaćao gospodin Plenković. Kako je Gracin montaža d.o.o. bila u blokadi, nije mogla prihvatiti plaćanje na način da joj se da automobil, pa je svjedok upitan da li ga želi uzeti. Napravljen je kupoprodajni ugovor, s tim da je svjedok polovicu iznosa odmah platio gospodinu Gracinu, a ostatak drugog dijela polovice se sastojao u njegovoj obvezi rada na gradilištu. Kupoprodajni

ugovor je sklopljen sa njegovom suprugom Suzanom Malešević, koja se sada zove Suzana Mandić. Sanacija rive je bila opasna. Pukao je blok koji nosi gornji dio, pa se u mjesec dana pokušao napraviti maksimum koji se mogao napraviti, rađeno je čišćenje oko donjeg stupa radi proširenja već postojećeg temelja. Dok je bio na gradilištu sve je bilo očišćeno, prošireni temelji i obavljen je dio sanacije. Nije ostao do kraja sanacije iz razloga što je došlo do financijskih problema jer gospodin Plenković nije mogao sve isfinancirati. On je očekivao da će dio financijske konstrukcije preuzeti tvrtka Gracin montaža d.o.o. Gracin montaža d.o.o. je dala dio opreme dok je radnike plaćao gospodin Plenković. Svjedok je primio osobno iznos od 28.000,00 kn za sidra za rivu koja ih nije ni imala, a zato što ih nije imala je došlo do urušavanja. Svjedok je bio u odnosu sa gospodinom Gracinom koji ga je djelomično isplatio.

Svjedok Darko Oremuš je u svom iskazu naveo da poznaje od parničnih stranaka pok. Zlatana Plenkovića i Darka Gracina, ovdje tuženika. Tuženik ga je angažirao da kod pok. Zlatana Plenkovića vrši popravak jednog od stupova u portu kojeg su radili u Sv. Nedjelji na otoku Hvaru. Radi se o portu koji je bio napravljen, odnosno stupu, a počeo se klimati. Na toj sanaciji trebalo se raditi na dva stupa, ali se zbog opsega posla radilo na jednom stupu, kojeg su spasili. Radovi su trajali nešto više od mjesec dana, a sjeća se da je to bilo prije 3 do 4 godine. Svjedok je sa tuženikom imao ugovor o djelu za izvođenje radova, ali ga je plaćao g. Zlatan Plenković u zadnjem radnom danu tjedna. Pojašnjenja radi navodi da vrši je tjedne isplate kad bi završio s poslom, a kako su g. Zlatan i tuženik to prebijali ne zna. Poznato mu je da je u izvođenje radova uvedena još jedna treća osoba, ali o tome nema saznanja. Svjedok je kao ronilac radio pod vodom ili nije prisustvovao dogovaranju poslova.

Sud prihvća iskaze parničnih stranaka u dijelu u kojem isti nisu međusobno proturječni i u kojem nisu proturječni sa drugim spisima priloženim ispravama. Tako je iskazom z.z. tužitelja utvrđeno da su tužitelj i 1.tuženik usmenim putem 2009. dogovorili prebacivanje betonskih blokova iz Splita u Sv. Nedjelju, otok Hvar. Radi se o blokovima koji su potopljeni u moru. Međutim, 1.tuženik nije obavio transport betonskih blokova, ali je rekao da će ga obaviti na drugi način kako ne bi vratio uplaćenih 150.000,00 kn s PDV-om. Iako je tužitelj tražio da se novac vrati, 1.tuženik je predlagao izvođenje radova u marini. Radi se o podvodnim radovima na vanjskom lukobranu. Međutim, radovi koje je 1.tuženik trebao izvesti, nisu izvedeni, a novac nije vraćen. Iz iskaza z.z. tuženika je utvrđeno da je isti bio prisutan razgovoru vezano za izradu nove marine u Sv. Nedjelji na otoku Hvaru. Tuženik ad.1 je dao ponudu na iznos od 570.000,00 kn, ali budući da projekt iz više razloga nije napravljen, bivši z.z. tužitelja, kad je vidio da su blokovi koje je namjeravao kupiti za radove u marini, neupotrebljivi, rekao tuženiku da će mu platiti 150.000,00 kn avansa za radove po ponudi. Tada se trebala početi graditi marina u Sv. Nedjelji. Nakon četiri do pet godina tužitelj je od 1.tuženika tražio vađenje tog betonskog bloka te je tuženik tužitelju poslao ponudu na 235.000,00 kn. U taj iznos je ušlo dizanje blokova kao i neki popravci. Što se tiče Zorana Mandića, ističe se da je isti stupio u kontakt s gospodinom Plenkovićem. Njegova supruga je sastavila ugovor u kojem je navedeno da je BMW u vlasništvu pok. Zlatana Plenkovića dan kao avans za radove, a procijenjen je na iznos od 22.000,00 eura. Taj avans je dan 2013. Bivši z.z. tužitelja je sklopio ugovor o kupoprodaji automobila sa suprugom Zorana Mandića. Gospodin Mandić je trebao odraditi radova vrijednosti 11.000,00 eura, a preostali iznos od 11.000,00 eura platiti u gotovini.

Sud je iskaz svjedoka Zorana Mandića, kojeg prihvća u dijelu kojim nije proturječan s drugim ispravama priloženim spisima potvrdio da je postojao dogovor između tužitelja i 1.tuženika vezano za radove na rivi u Sv. Nedjelji. Svjedok je sa Darkom Gracinom zajedno išao na dogovor kod pokojnog Zlatana Plenkovića, 2013. Dogovor je bio vezan za

postavljanje rive u Svetoj Nedjelji na otoku Hvaru. Radovi su izvođeni na dijelu sanacije stare rive, gdje je svjedok osobno proveo nekih mjesec i deset dana, a također su tu radila i tri ronionci. Radio je radove na sanaciji stupa na postojećoj rivi gdje je postojala opasnost da se to uruši. Gospodin Plenković je imao namjeru raditi novi dio rive, a kako je postojala opasnost urušavanja jednog dijela stare rive, onda je gospodin Plenković tražio od gospodina Gracina da sanira rivu jer mu je ionako bio dužan. Svjedokov zadatak se sastajao u nadgledanju što rade ronionci i koliko se čega postavlja. Ističe da je bio u odnosu sa gospodinom Gracinom, te je ispred njega kontrolirao izvođenje radova na sanaciji. Osobno nije bio ni u kakvom odnosu sa firmom Zlatni otok d.o.o., niti sa gospodinom Plenkovićem. Budući da tuženik nije imao novca da o svom trošku napravi sanaciju rive, to je gospodin Plenković, dao kao avans BMW u svom vlasništvu. S tim da cijena ugradbenog betona po kubiku iznosi pola cijene, a ostatkom polovice cijene bi se prebijao dug kojeg je 1.tuženik imao prema tužitelju. Kako je tvrtka Gracin montaža d.o.o. bila u blokadi, to nije mogla prihvatiti plaćanje avansa, radi čega je napravljen kupoprodajni ugovor kojeg je pok. Zlatan Plenković, kao vlasnik automobila, sklopio sa svjedokovom suprugom Suzanom Malešević, sadašnje prezime Mandić. Na ime cijene dogovoren je iznos od 22.000,00 eura od čega je svjedok trebao obaviti radova u iznosu od 11.000,00 eura, a ostatak odnosno preostali iznos od 11.000,00 eura je svjedok trebao zatvoriti prema Gracin montaži d.o.o. (1.tuženik). Također je utvrđeno da je tužitelj platio svjedoku za nabavu sidra iznos od 28.000,00 kn.

Iskazom svjedoka Darka Oremuša sud je utvrdio da su se na rivi u Sv. Nedjelji izvodili radovi sanacije koji su trajali nešto više od mjesec dana. Ovog svjedoka je angažirao tuženik. Ovaj svjedok je obavljao posao ronionca.

Nakon provedenog dokaznog postupka, ovaj sud je stajališta da su se na rivi u Sv. Nedjelji izvodili radovi temeljem usmenog ugovora, iz čega jasno proizlazi da taj ugovor, ukoliko bi se radilo o ugovoru o građenju, nije valjan jer nije zaključen u pisanoj formi. Međutim, odredba članka 590. ZOO-a propisuje da se ugovorom o djelu izvođač obvezuje obaviti određen posao u vidu izvršenja fizičkog rada ili umnog rada, dok se naručitelj obvezuje platiti mu za to naknadu.

Stoga radovi koje je 1.tuženik obavio za tužitelja predstavljaju radove koji se mogu podvesti pod odredbu članka 590. ZOO-a, radi čega je sud odbio glavni tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan i odlučio kao u izreci pod I. presude.

Temeljem odredbe članka 360. ZOO-a propisano je da u dvostranoobveznim ugovorima, kad jedna strana ne ispunji svoju obvezu, druga strana može, ako nije što drugo određeno, zahtijevati ispunjenje obveze ili, pod pretpostavkama predviđenim u idućim člancima, raskinuti ugovor jednostavnom izjavom, ako raskid ugovora ne nastupa po samom zakonu, a u svakom slučaju ima pravo na naknadu štete.

Odredba članka 364. ZOO-a propisuje da kad je prije isteka roka za ispunjenje obveze očito da jedna strana neće ispuniti svoju obvezu iz ugovora, druga strana može raskinuti ugovor i zahtijevati naknadu štete.

U ovom postupku sud je utvrdio da je na ime ispunjenja obveze 1.tuženik prenio kao avans automobil u vrijednosti 22.000,00 eura. Budući da je račun 1.tuženika bio u blokadi, a kako je 1.tuženik kao svog podizvođača radova angažirao Zorana Mandića, to je sa suprugom Zorana Mandića zaključen ugovor o kupoprodaji automobila. Zoran Mandić je trebao odraditi radova u vrijednosti 11.000,00 eura, a preostali iznos isplatiti 1.tuženiku. Iz pisane izjave z.z.

1.tuženika proizlazi da je bivši član uprave tužitelja u ime svoje tvrtke kao naručitelja, prema zajedničkom sporazumu, isplatio 1.tuženiku kao izvođaču radova avans predajom u vlasništvo i faktični posjed predmetni automobil marke BMW 645CI čija je protuvrijednost sporazumno utvrđena u visini od 22.000,00 eura. Također proizlazi da je uz odobrenje z.z. 1.tuženika sačinjen kupoprodajni ugovor između Zlatana Plenkovića i Suzane Malešević te da je Zoran Mandić bio predviđen kao kooperant i suradnik na izvođenju podmorskih radova za tužitelja, ali da je u ugovornom odnosu bio sa 1.tuženikom. Tako 1.tuženik ima potraživanje prema Zoranu Mandiću s osnova isplate cijene po osnovi kupoprodaje vozila njegovoj supruzi (list spisa 4). Također je kao nesporno utvrđeno da je na račun 1.tuženika uplaćen iznos od 150.000,00 kn na ime prijevoza odnosno transporta betonskih blokova, a do kojeg transporta nije došlo. Također je, tužitelj Zoranu Mandiću, kooperantu tuženika, platio 28.000,00 kn, radi nabave osam sidara. Nije sporno, a također proizlazi iz isprava priloženih spisu, da za primljeni novac radovi nisu izvedeni i to iz razloga što tužitelj nije ishodio kompletnu dokumentaciju za izradu rive.

Budući da je 1.tuženik primio 150.000,00 kn i 22.000,00 eura na ime izvođenja radova na obali na privezištu u mjestu Sv. Nedjelja, otok Hvar, a do realizacije kojih radova nije došlo, to je u odnosu na ovog tuženika, sukladno odredbi članka 368. ZOO-a usvojen podredni tužbeni zahtjev. Također je usvojen i zahtjev za isplatom primljenih sredstava (primljena sredstva su veća od onih koje tužitelj potražuje), radi čega je u odnosu na 1.tuženika tužbeni zahtjev valjalo usvojiti i odlučiti kao u izreci pod II. i III. presude.

Što se tiče odgovornosti 2.tuženika ističe se da 2.tuženik nije stranka predmetnog ugovora pa je stoga osnovan prigovor promašene pasivne legitimacije u odnosu na 2.tuženika. Stoga je tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 30.000,00 eura u odnosu na ovog tuženika valjalo odbiti kao neosnovan i odlučiti kao u izreci pod točkom IV. presude.

Budući da je tužitelj djelomično uspio u sporu, to je temeljem odredbe članka 154. stavak 4. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13) odlučeno da svaka stranka snosi svoj trošak. Stoga je u odnosu na trošak odlučeno kao u izreci pod točkom V. presude.

U Splitu 27. veljače 2020.

Sudac

Marija Balić Jurišić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 8 dana računajući od dana primitka. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu RH putem ovog suda u 3 primjerka.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženima po punomoćniku
- u spis.

Broj zapisa: **17894-628c4**

Kontrolni broj: **0415b-9315d-d6c8a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARIJA BALIĆ JURIŠIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.